

INTER *PLAN*

*Medlemsinformation för
UFO-Linköping*

INNEHÅLL:

sida 1

Amerikansk Gallupundersökning anno 1973

SKYLAB mötte UFOs

Mystiska kulor på marken

sida 1-2

UFOs observerade av totalt 27 poliser och hundratals invånare i Ohio

sida 3

Los Angeles-poliser förföljer UFO

sida 3-5

Två fiskare ombordtagna på en märklig farkost

sida 5-6

Tre främmande piloter landar i Bahia Blanca, Argentina

sida 6-13

Bob Renauds upplevelser

sida 13

Flygande hjul

sida 13-14

Planetarierna har baser på jorden

sida 14

Besök från en främmande planet

sida 15

Rödhåriga UFOnauter på besök i Brasilien

Visdomsord å la Åke Andersson

ORDSPRÅKSBOKEN 8:5. LÄREN KLOKHET, I FÅKUNNIGE,
OCH I DÅRAR, LÄREN FÖRSTÅND.

SPRÜCHE 8:5. MERKT, IHR UNVERSTÄNDIGEN, AUF KLUGHEIT
UND, IHR TOREN, NEHMT ES ZU HERZEN!

PROVERBS 8:5. O YE SIMPLE, UNDERSTAND WISDOM:
AND, YE FOOLS, BE YE OF AN UNDERSTANDING HEART.

LES PROVERBES 8:5. SIMPLES! APPRENEZ LE SAVOIR-FAIRE,
ET VOUS, INSENSÉS, DEVENEZ RAISONNABLES.

Ca 11 % av den vuxna befolkningen i USA har observerat oidentifierade flygande föremål. Detta motsvarar mer än 15 miljoner människor. Gallups undersökning visar också att mer än hälften av befolkningen tror att UFOs är verkliga.

(Utdrag ur "National Tattler", 17/3, 1974).

Skylab II-astronauterna, Jack Lousma, Owen Garriott och Alan Bean, observerade och fotograferade ett mystiskt rött objekt under tio minuter innan det försvann. Nästa Skylab-besättning, Edward Gibson, Gerald Carr och William Pogue, meddelade Houston-kontrollen att de förföljdes av små röda ljus.

UFO-NACHRICHTEN, nr. 213, apr. 1974.

[illegible]

Jacksonville (USA), 23 apr. 1974.

I två veckors tid hade en kvinna på ön Fort George en sådan kula utanför sitt hus. Den vägde 10 kg, och var något större än en fotboll. Kvinnan alarmerade US Marine, och berättade, "kulan rullar hit och dit, driven av en mystisk kraft".

Marinen har undersökt båda kulorna med röntgenstrålar utan framgång. Man ska nu fortsätta undersökningarna med bättre instrument. En spektrograf ska försöka fastställa deras härkomst och beskaffenhet. Det sällsamma med kulorna är att de, uppenbarligen genom ett magnetfält, vibrerar och rör sig.

Översättn.: J.-P. Caspersson.

UFOs OBSERVERADE AV TOTALT 27 POLISER OCH HUNDRTALS INVÅNARE I OHIO.

I staden Union, Ohio, såg 20 polismän och en förbluffad människomassa på ca 60 personer, hur UFOs svepte fram över himlen på hög höjd.

Polisen i närbelägna New Lebanon, Ohio, kontaktade en radarstation till flygvapnet, och dessa uppgav att de följt spåret av ett flygande objekt som de "inte kunde förklara."

Myndigheterna i Dayton och närliggande städer översvämmades av telefonsamtal från förskräckta invånare, vars beskrivningar på UFO:n var överensstämmande: röd-orange, ovalformade och rörde sig med hög hastighet.

Kommisarie Fred Shaner, 33, från polismyndigheterna i Union, säger till tidningen "Enquirer", att han den 14 oktober 1973, kl 19.30, försökte lugna en upprörd folkmassa på 40-60 personer, som sade sig ha sett fyra UFOs, vilka jagades av sex flygplan. "Jag trodde dem inte först förrän jag själv, en halvtimme efteråt, såg två orange-lysande, ovala objekt på himlen.

Jag meddelade över radion vad jag såg, och ett par ögonblick senare var 20 poliser på platsen, och vi såg alla samma sak. UFO:n hade formen av en tillplattad fotboll. De verkade vara 50 fot (15 m) breda och befann sig på en höjd av uppskattningsvis 5000 fot (1500m). Ett UFO rörde sig långsamt mot väster. Det andra sköt med fantastisk fart rakt ned och gjorde en vid båge mot norr, tills de slutligen var försvunna båda två."

En av de av kommisarie Shaner anropade poliserna, John Haury, 42, från Phillipsburg, säger, "Det var en orangefärgad glödande ring omkring UFO:n, och jag kunde se röda, vita och blåa pulserande ljus. De avgav inget ljud. Det var inga flygplan, ty de svävade i luften. Det var heller inga helikoptrar, ty de steg alldeles för snabbt rakt upp."

Polischefen i New Lebanon, Richard Winkler, säger: "Fem poliser och jag såg ett mycket ljus, ovalt objekt på himlen ca två miles (3 km) avlägset. Jag kontaktade den närbelägna Wright-Patterson Air Force Base, för att be dem kontrollera objektet med radar. De högre befattningshavarna skulle troligtvis ha förnekat det, men personalen sade att de fångat upp någonting som de inte kunde förklara."

En talesman för basen förnekar inför "Enquirer" att det givits ett befäl order om att spåra ett UFO. Talesmannen tillfogar, "om vi hade spårat upp någonting så skulle det stanna på en inofficiell nivå." Polischef Winkler säger: "Efter det att UFO:t svävat i 45 minuter sköt det iväg ljudlöst rakt upp och försvann."

Chefen för brandkåren i New Lebanon, Bernard Faldorf, 41, bekräftar Winklers observation den 14 oktober. "Jag såg en stor oval av orangefärgat ljus. Därunder fanns röda, blå och gröna ljus som roterade åt vänster."

Polisman Terry Brombaugh, från det närbelägna polisdistriktet Jackson, säger att han var mitt under det när det korsade skyn över New Lebanon. "Det rörde sig snabbare än något flygplan som jag någonsin sett, och det hade blinkande blå, gröna och orangefärgade ljus. Det var absolut inget flygplan."

Endast fyra nätter tidigare, under en patrullering i New Lebanon, stötte polisman Robert Bales, 31, på en "grupp av förskräckta människor som stirrade mot himlen. "De tittade på ett UFO och jag såg det också. Det var otroligt. Förut hade jag helt enkelt inte trott på sådant. Vanligtvis skrattade jag åt folk som sade sig ha sett UFOs. Nu fordrar jag att man ska överbevisa mig att de inte finns."

Kommisarie Stanley Kavy, från Dayton, säger till "Enquirer":

I ett par dagar hade vi så många telefonanmälningar om UFOs, att vi inte kunde bemästra dem. Under en natt hade vi 60-80 samtal!

En talesman för Wright-Pattersonbasen säger till "Enquirer", "Det folk har sett på himlen har inte sänts upp från denna bas."

UFO-NACHRICHTEN, nr 211. Översättning: J-P. Caspersson.

LOS ANGELES-POLISER FÖRFÖLJER UFO.

Två erfarna poliser förföljde ett ovalt UFO 3 miles (ca 5 km), genom förstadsgator till Los Angeles, i ett halsbrytande tempo för att inte förlora det ur sikte.

När det främmande flygobjektet försvann ur sikte tog patrullman C. C. Smith en bild inifrån bilen, men en kvarglömd blixtpå kameran orsakade ett ljussken från vindrutan som fördunklar bilden.

Det hela var otroligt," säger Smiths partner, John Wynkoop. "Vad flygande tefat anbelangar tror vi att allt är möjligt."

Observationen ägde rum den 12 november 1973, då de båda poliserna hade nattpasset. Ett telegram förde dem till en förstad i östra Los Angeles, för att undersöka rapporter om flygande objekt som iakttagits. "Vi trodde verkligen inte att vi skulle finna något från en grupp människor, som svor att de sett ett flygande objekt." säger Wynkoop. "Tidigare hade det förekommit många fall av skoj, och vi visste att pojkar gärna lurar poliser."

Först fann poliserna ingenting, men när de skulle meddela detta uppenbarade sig ett UFO ovanför dem, klockan var 21.45. "Herre Gud, vad är det?" utbrast Wynkoop. Smith stirrade bara på det - otroligt.

"Vi anropade genast stationen och beskrev objektet," säger Smith.

"Jag erinrar mig att objektet var ovalt, utan luckor eller synliga markeringar, och det lyste som en kvicksilverlampa, så ljust att det hade en blåaktig färgton. UFOt närmade sig långsamt i en 45 graders vinkel medan vi åkte mot det. Plötsligt började det stiga. Wynkoop, som körde, följde objektet med en hastighet av 70 Std/miles (110 km/t). "Just när vi hunnit ikapp det hände något förbluffande. UFOt stannade bokstavligt talat mitt i luften, svävade, och sköt därefter iväg rakt upp med otrolig hastighet. Jag kan inte beskriva hur fort det gick, när det sedan rusade mot sydväst," säger Smith.

Poliserna förföljde UFOt tills de körde in i en återvändsgränd. "När det försvann slog det oss att vi upplevt något utöver det vanliga," säger Wynkoop.

JF0t sågs också av en polislöjtnant Sam Chitjian. "Det var ett stort, strålande, vitglänsande objekt, och det rörde sig mycket snabbt. Efter 10 sekunder försvann det ur sikte. Men plötsligt såg jag det igen när det sköt i höjden och raskt försvann", säger han.

Smith och Wynkoop intervjuades redan samma natt av Peter Gutilla, högste forskningstjänstemannen på Kaliforniens Forskningsinstitut, vars medlemmar, mestadels rymdingenjörer, undersöker sällsamma atmosfäriska företeelser. Gutilla: "Jag studerade deras rapport in i minsta detalj. Och jag är säker på att de såg ett flygande föremål, vilket stod under intelligent kontroll. Båda polismännen är uppriktiga och betrodda, och står fast vid sin beskrivning av vad de såg i natten."

UFO-NACHRICHTEN, nr. 212. Översättning: J-P. Caspersson.

[illegible]

TVÅ FISKARE OMBORDTAGNA PÅ EN MÄRKLIG FARKOST.

Två fiskare har talat om för myndigheterna, att de varit ombord på en märklig farkost, i vilken de blivit undersökta och sedan frisläppta. Deras uttalanden har prövats under hypnos, och detta har överbevisat Dr. Allen Hynek om att berättelsen är sann. Hynek är känd för sin mycket försiktiga inställning.

Det hela startade vid 7-tiden, den 11 okt. -73. De två varvsarbetarna, 42-årige Charles Hickson och 18-åriga Calvin Parker, från Pascagoula, Mississippi, satt och fiskade på den gamla vågbrytaren vid

floden. Plötsligt hörde de någonting som påminde om en summerton, sade Hickson, då han intervjuades i Biloxi VLOX TV. Och så såg han ett klart, blinkande, blått ljus, som plötsligt stannade. Han sade, att det föreföll att stå stilla, några fot ovanför marken, och han såg tre varelser komma ut. Varelserna svävade fram, ett par fot över vattenytan.

Snabbare än han kunde fatta, var varelserna framme hos honom, och två av dem tog honom under armarna och lyfte honom från piren. Han var oerhört rädd, och det var inte lätt för honom att avgöra vad som egentligen skedde. Han omtalade vidare, att han fördes till farkosten, och att han undersöktes av ett instrument som liknade ett stort elektroniskt öga, vilket täckte hela hans kropp. Han blev ej skadad, och det skedde inget sensationellt; han var bara så hjälplös.

Parker upplyste om att även han fördes till farkosten, men han svimade av fruktan och kunde inte redogöra för vad som därefter skedde. Båda männen erkände inför myndigheterna att de tagit sig en ordentlig drink efter händelsen, men de höll fast vid att de var helt nyktra före upplevelsen.

Polischefen, Barney Mathis, upplyste om att de båda männen, med säkerhet ej varit berusade, och polisman Fred Diamond, är säker på att det hänt männen någonting. Dessa människor är pålitliga, sade han. Diamond, upplyste om, att rymdskeppet var fiskformat, ca 3 m långt och 2,5 m högt. Besättningsmedlemmarna hade blek, silvergrå hud och var i avsaknad av hårväxt. De hade dessutom långa, spetsiga öron och näsor. Där munnen borde vara fanns endast en öppning. De hade händer som krabblor.

I NBCs nationella program den 15 oktober, sade Hickson, att rymdbesökarnas ansikten var utan ögon. Deras fötter var runda och utan tår. Det enda ljud som hördes, var en svag summerton från en av varelserna. Dr. James Harder, från universitetet i Californien, var också på TV, och han sade, att han var övertygad om att männen upplevt något skrämmande.

De två männen var ej berusade men fördes likväl till militärsjukhuset på den närliggande Keesler Air Force Base, för att undersökas för eventuella strålningsskador. Talesmän för "basen" sade, att man ej funnit något tecken på att männen utsatts för strålning.

"The Tulsa Tribune" som utgives i Tulsa, Oklahoma, hade den 15 oktober en artikel om Pascagoulahändelsen, och bladet citerar Dr. Hynek, som menade att männens upplevelse tydde på, att en märklig farkost från en annan planet, landat i Mississippi. Var de kom ifrån och varför, kan vi endast ha gissningar om sade han.

Hynek och Dr. James Harder lyssnade på Hickson och Parker, när dessa befann sig i hypnos. Hynek, som för flera år sedan var rådgivare åt det amerikanska försvarsministeriets undersökningskommission i "Project Blue Book", sade efter avlyssnandet: "Det är för mig inget tvivel om, att dessa män upplevt något skräckinjagande. De bör under inga omständigheter utsättas för löje. Låt oss skydda dem mot detta." Hynek sade vidare, "att även om männen kunde hypnotiseras, var det nödvändigt att gå långsamt tillväga. Männen är ej otillräkneliga, och de är ej heller svindlare. Det är helt säkert att det uppträdde något som inte var av denna världen."

Från Tupelo, Mississippi, rapporterade Thomas Westmoreland, som är anställd vid "National Park Service", att han såg ett stort, oidentifierat objekt, vilket stod stilla på himlen i 15 min. norr om Tupelo, onsdagen den 3 oktober 1973, på natten. Jag förstår, att detta låter egendomligt, men jag kan garantera att jag var vaken, sade

Westmoreland. Objektet befann sig på 300 meters höjd och var i storlek med en enfamiljvilla. Objektet hade röda, gröna och gula, blinkande ljus, som flygplan normalt använder, och ljusen cirkulerade hela tiden.

Westmoreland var tillsammans med sheriffen och tre andra personer, då de observerade objektet. Han kallade ej föremålet för ett UFO. Gruppen menade, att det var en ytterst hemlig försöksfarkost från flygvapnet, som provades och som man ej önskade informera om.

Från andra platser omkring Tupelo, strömmade det in rapporter, som också utsändes av radiostationerna i både Corinth och Kosciusko, vilka är belägna 75 respektive 150 km från Tupelo.

Arlin Mohundro, från Corinth radiostation, informerade om att han såg ett stillastående objekt på 30 meters höjd, och på kort avstånd bakom stationen. Objektets ljus var rött, grönt och vitt, och då det kom närmare, kunde jag se att det var i en eller annan färgton. Ljusen blinkade och objektet var i storlek med en större bil men ovalt. SKYLOOK, nov. -73. UFO-KONTAKT, nr. 1 -1974.

Översättning: Sven Andersson.

----- (=00000=) -----

TRE FRÄMMANDE PILOTER LANDAR I BAHIA BLANCA, ARGENTINA.

Den 29 oktober 1973, bragte "La Razón" följande nyhet i sin eftermiddagsutgåva:

"Bahia Blanca" - Internerad på stadssjukhuset befinner sig en ung man i ca 25-årsåldern, som påstår att han träffat på tre individer, vilka han betecknar såsom utomjordiska.

Han hade påträffats medvetslös vid landsväg nr. 3, i närheten av Bahia Blanca.

Den unge mannen berättade, att han paralyserades av en ljusstråle, vilket gjorde varje försök till flykt omöjlig. Han såg sedan tre, vitklädda individer, två män och en kvinna. Deras kläder var emellertid ej vanliga, om man jämför med våra, utan syntes honom mycket främmande. Mer än så minns han ej, ty omedelbart därefter förlorade han medvetandet, och vaknade upp först då han befann sig på sjukhuset.

I tidskriften "Gente" av den 8 november 1973, läser vi fortsättningen:

Dionisio Llanca var ute med sin lastbil, en "Dodge 600", på en av sina vanliga rutinfärder från Buenos Aires till Rio Gallegos. Han hade tillbringat eftermiddagen den 27 oktober hos sin onkel i Bahia Blanca, och återupptog sin färd mot söder kort efter midnatt. Han hade tillryggalagt 15 km på landsväg nr. 3, då hans lastbil började kränga. Vad som därefter skedde låter vi Dionisio själv berätta:

"Jag bromsade och ställde lastbilen vid vägkanten, steg ur och började skifta hjul, då det högra bakre däckets däck hade fått en punktering. Medan jag arbetade lade jag märke till ett gulaktigt ljussken bakom mig, vilket jag trodde härröra från en Peugeot. Men plötsligt blev ljuset så starkt, att det lyste upp hela omgivningen, och nu var det inte längre gult, utan snarare blåaktigt, ej olik en elektrisk svetslåga. Jag försökte resa mig upp, men mina krafter svek mig. En sällsam likgiltighet hade övermannat mig, och benen vägrade lyda mig. Knästående försökte jag vända mig. Då såg jag ett objekt som svävade ca 7 m över marken, och tre personer som tittade stint på mig. Jag försökte åter resa mig, men nu hade mina krafter fullständigt lämnat mig. Jag gav slutligen upp, och lade även märke till att jag ej heller kunde tala. De tre personerna betraktade mig en lång stund;

Den ena av de bägge männen grep mig i kragen, och lyfte mig högt upp med en oerhörd styrka, trots att han ej verkade vara så grov. Jag önskade tala, men inte ett ljud kom över mina läppar. Den andra mannen tryckte en slags apparat mot mitt vänstra pekfinger. Den liknade en elektrisk rakapparat med batteridrift, och hade ett spår i centrum. Då han tog bort den såg jag två små bloddroppar på mitt finger. Sedan förlorade jag medvetandet, och från detta ögonblick minns jag inget mer.

Jag sprang i riktning mot landsvägen, då jag möjligen attraherades av bilstrålkastarnas sken på vägen. Först på tisdagen den 30 oktober, då jag vaknade upp på sjukhuset i Bahia Blanca, mindes jag åter vad som hänt mig. Jag fick en väldig lust att röka, och trevade i fickorna på mina kläder, vilka var hoplagda bredvid sängen. Jag fann varken mitt cigarrettetui eller armbandsur, däremot saknades inte en enda sedel av de i ena byxfickan nedstoppade etthundrafemtiotusen pesos. Jag frågade efter min lastbil. Man sade mig att polisen i Villa Bordeu hade hittat den vid landsväg nr. 3, ca 18 km från Bahia Blanca. I handskfacket befinner sig alla dokument rörande lastbilen välbehållna."

UFO-NACHRICHTEN, nr. 208, januari 1974.

UFO-NACHRICHTEN, nr. 208, januari 1974.
Översättning: Sören Andersson

0

DEL 6

RYMDMÄNNISKORS FÖRUTSÄGELSER HAR TILL DAGS DATO VISAT SIG VARA RIK-
TIGA: "Karl-Romi här. Kalo, Bob. I natt önskar vi lämna dig några
förutsägelser, som är resultatet av forskningar i er planet och dess
regeringar."

- 6

5. "Nästa vinter (1962-1963) kommer att bli strängare än många föregående och många efterkommande. Detta kommer att bero på ett flertal faktorer, bland annat den svaga solaktiviteten vid den tiden. En annan anledning är också den, att ett kosmiskt stoftmoln kommer att passera mellan jorden och solen, vilket kommer att absorbera de infraröda strålarna."

"Vi skall ge dig några fler förutsägelser i nästa kontakt, om 17 dagar. Va i luce. Karl-Romi för RK-11." (Anm.: Förutsägelserna 1, 2 & 3 har till dags dato visat sig slå in. -Gabriel Green.).

DEL 7

SJUNDE RADIOKONTAKTEN: Den 17 okt., 1961. "Hälsningar, Bob. Orii-Val talar."

JORDSKALV FÖRUTSEDDA: "Bob, detta kommer att bli mycket kort. Vi önskar informera dig om, att det enligt våra senaste beräkningar kommer att ske åtskilliga svåra jordskalv under midsommaren 1963."

"Det första har vi lokaliserat till Europa, omkring Jugoslavien, i södra sektorn. Detta kommer att ske sent i juli eller tidigt i augusti, och följas av fler mindre våldsamma skalv. I dessa trakter löper en bred underjordisk brott-zon, och de ökade spänningarna i jordens inre kommer att orsaka plötsliga skalv."

"Ytterligare ett skalv kommer att ske i Peru, tidigt i augusti, i ett glesbefolkat område, så någon livskatastrof föreligger inte."

"Sent under 1963, kommer andra kännbara skalv att ske i Europa och Asien, mestadels små skalv som resulterar från kraftförändringarna under de jugoslaviska skalven."

"När dessa har upphört, väntar vi oss inga fler av vikt. Kanske en lätt jordstöt här och där, men inget väsentligt. Ingen materiell skada eller människoförluster kommer att resultera från dessa."

"Att beakta är: att det KAN ske ett skalv i västra delen av Förenta Staterna i slutet av 1963 eller i början av 1964. Det kommer inte att bli så värst destruktivt, om det sker, men det förekommer debatt om möjligheten av att det inträffar. Om detta sker, blir det i Kalifornien. Inget ytterligare är känt, för att vi skall kunna vara mer precisa. Det uppstår emellertid spänningar i centrala och södra Kalifornien, mestadels i klyftområdet. Vi håller detta område under noggrann observation, med tryckdetektorer som genom röntgenstrålar och ljud, mäter de krafter som resulterar från brytningen av molekyllämnestren."

"Vi har också grävt ned mycket känsliga mikrofoner i området, för att registrera trycket på klipporna, genom det ljud som avges. Mikrofonerna är så känsliga, att de kan registrera en bils färd på ett avstånd av 32 km, eller ett tåg på ett avstånd av 160 km. Denna typ av våg är självutlösande, beroende på mikrofonens placering och polarisering, som planerats genom kartläggning av vägar och järnvägslinjer i området."

"Vi skall nu fara till ett möte på Saturnus. Va i luce. Orii-Val för RK-11."

DEL 8

ÅTTONDE RADIOKONTAKTEN: Det var den 15 november 1961, och bröderna var tillbaka igen.

BESLUT AV MÖTET PÅ SATURNUS: "Orii-Val, igen. Vi önskar redogöra för mötet på Saturnus, som angår er värld."

"För det första, har det beslutats, att inga farkoster, kommer att få tillträde till rymden i militära syften."

"Alla försök att placera atomvapen i bana runt jorden, kommer att misslyckas."

"Inga större framgångar kommer att noteras genom rymdsonder till Mars och Venus, då ni kommer att erhålla motsägande data från olika färder."

"Planer att inleda ett program med psyko-sonder godkändes."

"Vi har beslutat oss för att använda dig personligen, som förmedlare av vetenskaplig undervisning till er jord. Du kommer att mottaga informationer, som långt överskrider de som någonsin givits i tidigare kontakter, både i art och omfång. Det kommer att helt ligga i dina händer att överbringa dem, på det sätt du anser lämpligt."

"Vi måste sluta nu. Vi kommer att kontakta dig igen den 6 januari, nästa år, eller kanske tidigare med specialkommunikation. Va i luce. Orii-Val för RK-11, slut."

DEL 9

X NIONDE KONTAKTEN: Jag kontaktades igen, via radio, den 3 december 1961, för att jag ~~få~~ mottaga detaljerade instruktioner, angående ombyggnad av mina TV-mottagare, för perfekt mottagning av rymdvännernas sändningar. Jag ska inte träka ut er med detta, ty det kan givetvis inte vara av något som helst värde för genomsnittsläsaren.

Den på förhand fastställda kontakten för den 6 januari, skulle bli det första försöket till televisionskontakt mellan planeten jorden och våra avancerade bröder från andra världar! Jag behöver väl knappast tillägga, att jag var verkligen begeistrad inför det kontaktdatum, då jag skulle få nöjet att tala med rymdmänniskorna och samtidigt se dem i deras skepp i mina TV.

Jag kunde inte hjälpa, att jag kände mig tacksam för detta stora tillfälle, och stolt inför det faktum att jag hade valts till att delta i denna historiska händelse, även om nu inte "auktoriteterna" kommer att erkänna saken.

DEL 10

SPECIALKONTAKT: Den 30 december 1961, kl 1.45 fm., 12,05 megacykler, Underrymsradio. (Underrymsradio är en sändningstyp som reducerar tidsfaktorerna till ett minimum i fjärrsändning. Ordinär radioförbindelse mellan jorden och Mars, för att nämna ett exempel, kommer att ta omkring 2 1/3 sekund i vardera riktningen).

"Lin-Erri här. Vi kommer att sammankoppla dig direkt med Mästare Kalen-Li, som nu befinner sig på planeten Venus. Aktivera inte din sändare, ty detta budskap kommer att vara enkelriktat. Nu över till Kalen-Li."

"Kalo, Bob. Mästare Kalen-Li talar." Du kanske minns att jag i min första kommunikation med dig, i korthet nämnde om ett Rådsmöte på Mars, där vi skulle besluta oss för, vilka åtgärder som borde vidtagas, för att förhindra era nationer att förintä varandra. Här är resultatet av detta möte. Du får sprida det efter eget tycke."

"De följande 9 av de 20 punkterna, är de som vi anser oss kunna avslöja denna gång:"

"Punkt 1: Det har bestämts, att en mycket omfattande kartläggning av er planet, skall genomföras av Alliansskepp under 1962. Ingen nation av vikt kommer att uteslutas. Detta innefattar de såkallade Järn- och Bamburidäländerna."

"Punkt 2: Ett omfattande program med undermedveten inprägling (en gradvis förändring av de basiska karaktärsdragen hos personer, vilka för tillfället är aggressiva), kommer att inledas den 1 januari 1963, på ett utvalt antal människor i er värld, vilket ni säkerligen kommer att lägga märke till. Dessa människor har mycket höga ställningar."

"Punkt 4: Sex acklimatiseringsbaser skall konstrueras på er planet under de nästkommande månaderna. Dessa kommer att bli underjordiska, och upprättade på strategiska platser. Fyra i Förenta Staterna, (en i Massachusetts, en i Kalifornien, en utanför Washington, D.C., och en utanför Floridas kust, i närheten av Cape Canaveral). De utanför USA, kommer att lokaliseras på följande platser: en i schweiziska alperna och en i Sibirien."

"Under ett längre program för de närmaste 3 åren, avser vi att upprätta över 100 av dessa baser under er jordyta. I dessa kommer agenter från Alliansplaneterna att få vänja sig vid er planets väderleksförhållanden, gravitation, temperatur och andra förhärskande faktorer. När de har inhämtat instruktioner om språk, seder, trosuppfattningar och emotionella reaktioner hos befolkningen, kommer de att sändas till sina tilldelade områden, för att där arbeta oupptäckta bland folket, och anstifta förståelse, broderskap och fred. De kommer också att tjänstgöra såsom förmedlare av informationer till oss angående vetenskap, sociologi, känslor etc. Under inga omständigheter kommer de att avslöja sina rätta identiteter för ert folk."

Vilken fantastiskt komplex operation, tänkte jag, och vilket planeringsarbete. Och allt detta på grund av, att de måste ha sådant tålamod med de flesta av oss jordlingar, vars förståelse är så begränsad, att de inte ens kan acceptera realiteten av rymdfolks existens!

PERSONLIG KONTAKT LOVAD: "Vad det gäller detta, så kommer du antagligen att kontaktas personligen under senare delen av nästa år. Men innan detta sker, måste vi fortsätta med radiokommunikation."

"Du skall förbli vår enda röst till er värld, även när dessa människor arbetar över hela er värld, men du kommer utan tvekan att möta många av dessa individer personligen. Vi skall senare giva dig informationer om hur du skall känna igen dem."

"Punkt 8: Några av våra agenter, kommer att placeras i höga regeringsbefattningar i många länder. Vi kan för närvarande inte avslöja något mer om detta, men vi försäkrar dig, att beslutet kommer att verkställas."

"Punkt 10: Sent 1962 eller tidigt 1963, skall vi försöka oss på några offentliga landningar i glesbefolkade områden. Detta kommer att göras, för att fastställa ert folks inställning till oss. Dessa landningar blir avgörande för framtida handlingskurser, och kommer definitivt att genomföras, såvida inte drastiska upptäckter orsakar förändringar i vårt program." (Senare uppskjutna på grund av Kubakrisen. Se del 14. Gabriel Green).

Jag ber för att vårt folks sinnen tills dess blir så pass receptiva, att dylika landningar kommer att mottagas på ett vänligt sätt istället för med fruktan och fientlighet.

"Punkt 13: Framtida rymdsonder till närbelägna planeter, kommer att få färdas, tills de är bortom den gräns, där deras sändare ej längre står i kontakt med mottagare på jorden. De kommer då att tagas ombord på våra skepp, och fraktas till Mån- eller Venusbaser för studium. Ingen av dessa sonder kommer att tillåtas sända informationer som vi anser bör censureras."

"Punkt 15: Vi har beslutat oss för att flytta de flesta månbasen under ytan, för att undvika upptäckt av era bemannade månfärder, vilka ska genomföras inom fem år. Detta steg måste tagas, såvida vi inte känner på oss, att en sådan upptäckt kommer att ske fredligt, utan att rubba världsläget."

"Punkt 17: Alla världsledare kommer att kontaktas, med början under 1965, av människor från de lokala planeterna, i en test för att se om de kommer att tillkännagiva kontakten."

"Slutligen, punkt 20: Inga bemannade skepp från jorden, kommer att få landa på de lokala planeterna, innan ni har vuxit ifrån era krigiska instinkter, och är redo att leva i UNIVERSELLT BROTTERSKAP."

Tack, Gode Gud! Då kommer vi åtminstone inte att kunna röra till det på andra planeter, som vi gjort på vår egen.

"Denna specialkommunikation räknas inte som reguljär kontakt. Den förutbestämda kontakten för den 6 januari kommer att ske som planerat."

"Mästare Kalen-Li avbryter nu från planeten Venus. Va i luce."

Jag kunde knappast vänta till nästa kontakt---att verkligen få se de människor, vilkas röster hörde till en annan värld! Vilket sätt att inleda Nyåret på!

DEL 11

FÖRSTA TV-KONTAKTEN: Efter den långsammaste vecka jag någonsin upplevat, blev det äntligen den 6 januari 1962. Jag var otålig och spänd på att få se hur omformarna skulle fungera. Jag hade följt korendianernas instruktioner in i minsta detalj, och nu var det tid för testning.

Det var omkring kl 2.00 på morgonen. (Jag lyssnar med hörlurar, och talar med låg röst, så att jag inte skall väcka familjen. På grund av deras skepticism skulle de kanske tro att jag fått 'stora knäppen', om jag talade om för dem allt som händer.) Första sändningsbilden var en stående bild av deras insignia. Denna varade omkring 5 minuter, och ackompanjerades av varierande toner, vilka tjänstgjorde som test-signaler för slutlig avstämning av mottagare och sändare. Så långt, så gott!

Efter tonmönstersändningens slut blev bildskärmen tom i ca 10 sek. Sedan kom en i högsta grad imponerande vy över jorden från ett stort avstånd. (Jag fick veta att bilden sändes från en obemannad TV-skiva, som befann sig 153.000 km från jordens yta). Scenen förändrades då kameran svängde för en panoramablick, och ett stort antal stjärnor syntes på skärmen i perfekt fokus, skarpa och klara. (För den tekniskt intresserade läsaren kanske jag bör tillägga, att mottagarens horisontella svep-frekvens, efter omfattande ombyggnad, hade för-

stärkts för att åstadkomma en slät 1000-linjig bild, och det vertikala svepet verkade med 120 bilder i sekunden, med en frekvens-fördubblar-krets i den vertikala oscillatorsektionen, vilket giver oss utomordentligt skarpa bilder om man jämför med den amerikanska standard-TV-tekniken på 525 linjer, 60 bilder/sek.)

Kameran svängde långsamt mot solen med dess lysande utstrålning och koronaglödande inramning. Sedan kom månen, stark och kall mot mörkret, men ändå på sitt sätt vacker att skåda, med den solupplysta skärmen som en krona av vit eld mot den gnistrande bakgrunden. Mina ögon var som fastnaglade vid skärmen, och försökte absorbera allting tillräckligt snabbt. Denna panorama-uppvisning varade i 3 minuter, 24 sekunder. (Jag tog tid för större noggrannhet i rapporteringen). På grund av korendianernas signals fulla modulation, var de svarta partierna fullständigt fria från scanning-linjer, och de vita var lika strälände som på ett fotografi.

RYMDSKEPPETS INTERIÖR BESKRIVES: Efter 10 sekunders uppehåll, svepte kameran runt ett stort cirkulärt rum, med ett lågt tak som verkade vara mjukt upplyst. Lin-Erris röst förklarade: "Du känner till de små runda skivor som säljes som nattlampor i er värld, under handelsnamnet 'Panelescent'. Detta tak är helt enkelt en större, effektivare version av detta ljus."

Sedan beskrev hon rummet: "I detta skepp är alla avdelningar arrangerade i rät vinkel mot skeppets axel, på grund av praktiska skäl. Detta gör det möjligt att utnyttja skeppets fulla kapacitet. Därigenom är det möjligt att nå varje våning genom den centrala hisstrumma, som löper längs axeln. Hisstrumman är 6 meter i diameter, och som du ser, upptar den endast en liten del av detta rum, som är omkring 60 meter i diameter."

"Detta är skeppets mittsektion och vanligtvis sällskapsrum, där besättningen kopplar av under fritiden. De spelar t.ex. schack, som här är mycket populärt. (Det introducerades till er värld av en tidig besökare, och blev snabbt accepterat). Man diskuterar också, eller ser program från våra två största rymdstationerade televisionsstudios, på de två skärmar du nu ser i din ruta. Jag såg två 4,5 m breda bildskärmar som sträckte sig från golv till tak. De var båda mörka vid detta tillfälle. Båda skärmarna var på höger sida försedda med en kontrollpanel.

"Just nu är detta rum tomt, på grund av att besättningen är i tjänst, och förbereder en hastig avresa till vår egen värld, för att där mota några instruktioner, vilka är för kritiska och viktiga för att sändas via URR. De avser vårt framtida arbete i ert system. Så mycket kan jag avslöja för dig. Mer kan jag inte säga, emedan jag inte har mer kännedom än du om hur ordena kommer att utformas."

"Vi ber dig om följande viktiga ynnest. Vi föreslår att du inte avslöjar informationer om våra tidigare kontakter, förutom de som du redan har publicerat. Vi är övertygade om att vi, när vi återkommer tidigt i augusti 1962, kommer att ha några mycket viktiga informationer för dig. Ge under tiden inte upp ditt arbete, att försöka rädda dina bröder från sig själva. Nu, mer än någonsin, behöver de upplysas om att de flyger med huvudet före mot förintelsen."

Jag kommer aldrig att ge upp. Så länge de använder mig, och mina simpla förmågor, att förmedla sina budskap om hopp och hjälp, står jag till deras disposition.

RYMDFLICKAS SKÖNHET INSPIRERAR TILL UPPOFFRING FÖR MEDMÄNNISKORNA: Nu svängde kameran direkt mot Lin-Erri. Hon var en betagande vacker blondin, som verkade befinna sig i 18-20 års ålder. Hon stod där tyst under en kort stund, och visste utan tvekan att jag önskade sluka varje detalj.

Hennes hår var skulderlångt och mjukt vågigt. Hennes hy verkade vara ljus, och hon hade en figur som jag ALDRIG tidigare sett maken till! Snacka om förstummelse! Jag hade tidigare bett henne (under en radio-kontakt), att beskriva sig själv, och detta är vad hon sagt: "Jag är 1,60 lång, väger 55 kg och mina mått är 94-56-91!!!" Ja, 94-56-91! Sedan kom en annan chock. "Jag är, efter er tidsräkning, 74 år gammal, vilket i vårt samhälle endast är början på livet."

Efter denna beskrivning hade jag inte riktigt vetat vad jag hade att vänta mig, när jag såg fram emot att få se henne på TV, så detta var sannerligen överraskande. Jag kan inte påstå, att vetenskapen om hennes höga ålder, dämpade det totala intryck jag fick av henne, ty vem bryr sig om det- -om hon ser ut så! WOW! Endast synen av all denna skönhet, var tillräckligt stimulerande för att få mig att förnya mitt löfte att utföra alla korendianernas önskningar efter bästa förmåga. Enbart för Lin-Erri, skulle jag kunna förflytta berg!

Jag lade märke till att hennes klädedräkt var lös och tvådelad---snarare likt blusen och byxorna hos en skidträkt, men av ett mjukare, skirare material. Om midjan hade hon ett gult band, vilket sade hon, indikerade hennes befattning.

Hon hade en nål på högra sidan av kragen, och en smal kedja med en medaljong runt halsen. Hennes skor utgjorde en del av byxorna, och var fastsatta just ovanför ankeln med något slags elastiskt band. Tillsammans utgjorde de en inspirerande kombination!

Sedan talade hon: "Min broder, det finns ingen bland oss på andra världar, som inte intresserar sig för ert folk. Det förekommer böner i alla våra hjärtan, att ni skall vakna och inse faran av fortsatt kapprustning."

KRIGSFÖRBEREDELSE ÄR EN MAGER FREDSFÖRSÄKRAN: "Förstår ert folk inte att kapprustning endast kan leda till krig? Det finns ingen grund för det påståendet att krigsförberedelser är nödvändiga för att bevara freden. Hur kan någon inbilla sig, att fred försäkras genom militär makt? Detta verkar för oss vara en av er världs mest obegripliga paradoxer."

TOTAL NEDRUSTNING ÄR NÖDVÄNDIG FÖR ATT FÖRHINDRA MÄNSKLIGHETENS FÖR-INTELSE: "Det finns endast en väg till fred. Detta är total nedrustning. Varje steg i denna riktning, är ett steg mot förbättring. Varje sätt, detta kan genomföras på, borde omedelbart utnyttjas. Det är ont om tid, för vidare djöjsmål. Er värld står på randen till det totala utplånadets avgrund. Det behövs endast en lätt knuff för att störta ned mänskligheten i förintelse."

"I den fria världen, är det din och dina bröders plikt, att ge stöd åt nedrustning till varje pris. Vi vet att det finns nationer, där det står folket fritt att demonstrera, men där detta belönas med fängelse eller exekution. Vi arbetar under jorden i dessa nationer. I Förenta Staterna och andra västnationer kan vi fritt uttala våra tankar, med den vetenskapen att du och andra kontaktpersoner obehindrat kan sprida ut våra varningar och förslag."

Sedan hördes en röst från skivan, vilken på spanska sade åt honom att inte vara rädd, "ty detta Interplanetariska Rymdskepp har redan en bas i närbelägna Salta-regionen, och de skall snart visa sig i massor för jordmänniskorna, och varna dem för de faror som missbruket av atomenergi skapar".

Diario de Córdoba, aug. 22, 1957.

Flying Saucer Review, juli/aug. 1965.

[illegible]

BESÖK FRÅN EN FRÄMMANDE PLANET.

Följande händelse utspelades den 10 oktober 1954, i Ceres, Goias, Brasilien.

Kvällen i fråga, anlände Miguel Navarrete Fernandez, 35, och en vän endast känd under namnet Guido, till Ceres. Bägge männen var påtagligt uppskrämda, och relaterade sitt möte med en stor flygande farkost. De utfrågades av hotellägaren som lade märke till deras extrema sinnesrörelse.

Fernandez, som är ombud för kaffebolaget 'Exportacao e Importacao Planalto Ltda', hade kommit till Ceres för att hämta en del varor. De åkte till en farm i området, och uträttade sitt ärende. Ca kl 18.00 startade de sin återresa till Ceres. Färden var händelselös tills omkr. kl 20.00, då de befann sig i ett område som kallas "Quebra Co-co".

Guido gjorde Fernandez uppmärksam på ett starkt ljus framför dem. Fernandez trodde att det härrörde från en annan lastbil och sade så. Det var inom kort uppenbart att ljuset inte alls härrörde från en lastbil, ty ljuset tog form—påminde om en 'helikopter'—och var mycket stort. Det befann sig inte alls på vägen, som de hade trott, utan förflyttade sig i luften ovanför. Deras lastbil hade just passerat under det, då det vände tillbaka och svävade orörligt framför dem, på en höjd av ca 45m. Ca två minuter senare, började det röra sig mot dem. Guido, som var mycket upprörd, förlorade kontrollen över bilen, vilken körde av vägen. Motorn stannade och strålkastarna slocknade.

Båda männen var förskräckta. Guido ropade, "Min Gud, det där klotet kommer att ramma lastbilen!" Objektet verkade vara minst 125 m brett och 35 m högt. Det såg ut att ha stannat ca 35 m framför lastbilen, och svävade på en höjd av ca 5 m över marken.

Det bländande, violetta ljuset slocknade plötsligt, och endast en starkt rödlysande antenn kunde ses. Därefter öppnades en dörr uppifrån och ned, och bildade en slags bro (som dörren på ett Convairplan, sade Fernandez). Sex smärta och uppenbarligen normala människor uppenbarade sig i dörröppningen, och iakttog de två männen under total tystnad. Kort därefter uppenbarade sig en sjunde. Alla var kortväxta, hade långt hår, men verkade i övrigt fullt människoliknande. De hade även alla en fosforiserande eller glödande, röd bricka på bröstet, vilket gjorde det svårt att urskilja deras ansletsdrag.

Under ca tre minuter iakttog gruppen de två männen i lastbilen, varefter dörren stängdes, och maskinen steg till en höjd av ca 450 m. Ett litet skivformat objekt sändes sedan ut från en annan öppning, och färdades i den riktning från vilken den stora farkosten kommit. Vid denna punkt tändes åter bilens strålkastare, och motorn fungerade åter normalt. De två männen körde sedan så fort de vågade mot Ceres. Fernandez sade att under den tid varelserna iakttog honom och Guido, kände han det som om han befann sig i trans, och hade en underlig känsla av att de talade till honom och sade att de hade kommit i fredligt syfte, även fast han inte hörde något ljud.

(FLYING SAUCER OCCUPANTS, Coral & Jim Lorenzen).

RÖDHÅRIGA UFOAUTER PÅ BESÖK I BRASILIEN.

En av de första ufonaut-observationerna i Brasilien gjordes av Pedro Serrate och Francisco de Assis Teixeira, från byn Pedras Negras, vid Rio Guaporé.

Den 28 november, 1953, gick de två männen ut på andjakt i ett område ca två timmars gångavstånd från byn. Då de kommit fram till sitt mål, skiljdes de åt som brukligt. Teixeira intog sin postering i närheten av stranden, och Serrate klättrade upp i ett träd för att hålla utkik efter änder.

Då en kort tid förflutit, fick Teixeira syn på en ovanlig luftfarkost som passerade över hans huvud. Den fortsatte och landade på vattenytan ca 45 m från hans postering. Den avgav inget som helst ljud. Serrate befann sig på ett avstånd av 3,5 m från objektet då det landade, och hans vy var förträfflig. Vi citerar hans rapport ordagrant: "Skeppet avgav inget ljud. På den bakre delen fanns ett böjt rör på varje sida, ca 5 cm i diameter. Skeppet var ca 4 m långt, 2,5 m brett och 2 m högt. Underdelen var skålformad och tillverkad av en blå metall. Den vertikala strukturen, ca 1 m hög, var tillverkad av glas eller något liknande material. Taket var rundat, och uppbars av glaset och metalliska stänger som befann sig på insidan. Det fanns inga nitar på utsidan. På den bakre delen fanns också ett slags roder, ett system liknande en delfinstjärt, ca 1 m långt och 50 cm brett. Hela skeppet var mörkblått till färgen."

"Inuti skeppet satt sex personer, tre vid varje sida. Det var fyra män och två kvinnor, och ingen av dem verkade vara mer än tjugo år gammal. De såg ut att vara av medellängd, och hade rött hår och vit hy. Deras ansikten hade en röd nyansskiftning. Kvinnorna hade långt hår ned till skuldrorna, delat åt sidorna. Alla bar tjocka kläder i samma färg som farkosten."

"Så snart främlingarna upptäckte att de iaktogs, startade farkosten och flög iväg. De gjorde inga tecken åt mig. Jag befann mig mindre än 3 m från dem då de upptäckte att jag iakttog dem. Då objektet startade hördes inget ljud, och jag såg ingen rök. Det försvann på en sekund vid oerhörd hastighet."

En reporter, från tidningen O Imparcial, vilken utgives i Guaruja-Mirim, lade märke till att de två jägarna genomlevde en mycket nervös vecka efter observationen, helt uppskakade av vad de hade sett.

(FLYING SAUCER OCCUPANTS, Coral & Jim Lorenzen)

Översättning: Sören Andersson

MÄNNISKAN KALLAS SKAPELSENS KRONA

HÅLLER HON FAST VID DET

KAN DET BLI EN CHOCK VID UPPVAKNANDET

ATT HON STÅR LÄGST

JAG HAR SETT EN PREDIKAN
MJUK SVAMP SOM VUXIT GENOM HÅRD ÅDTALT

A large grid of circles forming the letters 'H', 'K', and 'E'. The 'H' is composed of three vertical columns of circles, with the middle column being shorter than the two outer columns. The 'K' is composed of a vertical column of circles on the left, and a series of circles on the right that form the shape of the letter. The 'E' is composed of a vertical column of circles on the left, and a series of circles on the right that form the shape of the letter.

Åke Andersson

**Där det finns ett mål,
där finns det också en vilja.**

**Det är inte nog med att vilja,
man måste även handla.**

Enhet är styrka.

Som man sår får man skörda.

Mammon har fler dyrkare än Skaparen.

**Gärningar är frukter,
ord är endast löv.**

**Man lär känna trädet genom
dess frukter.**

Barn och ufologer talar sanning.